

Být sluncem na tvých víčkách

Věra Špinarová

Jsi jak štíhlé stéblo trávy, které vítr kolébá
když tě ráno rosou zdraví, tak se tebou holedbá.
Jsi jak bílá kopretina k níž se člověk chodí ptát,
proč už láska nezačíná srdce v těle touhou hrát.

Být sluncem na tvých víčkách, já o tvůj spánek se bál
být sluncem na tvých víčkách, pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát, zda víc bych tě znal.

Jsi jak vítr, jako říčka, o které se dobře ví,
dřív než trápit zná jen hýčkat jako krásné podnebí.

Být sluncem na tvých víčkách, já o tvůj spánek se bál
být sluncem na tvých víčkách, pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát, zda víc bych tě znal.

Hladit slůvkem víc než dlaní to je přece starý trik
To se žádná neubrání. Ty jsi prima nápadník.

Být sluncem na tvých víčkách, já o tvůj spánek se bál
být sluncem na tvých víčkách, pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát, zda víc bych tě znal.

Být sluncem na tvých víčkách, já o tvůj spánek se bál
být sluncem na tvých víčkách, pro slůvko úsměv a dál
můžeš se ptát, zda víc bych tě znal.

La lala lá la lala lá, la lala lá la lala lá, ...